

РЕШЕНИЕ

№ 6654

гр. София, 06.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7510** по описа за **2023** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., срещу Решение от 16.05.2023г., постановено по НАХД № 5936 по описа на Софийски районен съд за 2021г., НО, I-ви състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 22-006326 от 13.01.2020г., издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на „В и Д Инвестмънт“ ООД, ЕИК[ЕИК], е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда.

В касационната жалба се навеждат доводи за необоснованост и неправилност на въззивното решение, поради противоречие с материалния закон и нарушение на съдопроизводствените правила. Сочи се, че от събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин допускането на процесното нарушение от страна на работодателя. Оспорва се констатацията на районния съд, че предписанието е изпълнено, като се твърди, че показанията на свидетеля М. Н. са кредитирани неправилно като кореспондиращи с писмените доказателства, тъй като не се доказвало безспорно трудовото му възнаграждение за конкретния месец да е изплатено. Соци се, че процесното предписание не е обжалвано по съдебен ред,

поради което е влязло в сила. С касационната жалба се иска отмяна на решението на СРС и постановяване на ново решение по същество на спора, с което да се отмени издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът - Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., чрез процесуалния си представител юрк. С., моли да се отмени решението на СРС и да се потвърди издаденото НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираните от ответника разноски.

Ответникът по касационната жалба - „В и Д Инвестмънт“ ООД, редовно призован, не се явява и не се представлява в съдебно заседание. Чрез депозиран писмен отговор на касационната жалба и писмено становище по съществото на спора, моли да се остави в сила решението на СРС. Претендира разноските по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Куман Куманов, счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, X.-ми касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Обжалваното наказателно постановление е издадено затова, че при извършената проверка по спазване на трудовото законодателство от страна на „В и Д Инвестмънт“ ООД е установено, че дружеството, в качеството му на работодател, не е изпълнило задължителни предписания, дадени с протокол за извършена проверка № ПР 1922317/02.08.2019 г. Съгласно тези предписания, работодателят е следвало да изплати до пълния размер уговореното трудово възнаграждение на М. Ц. Н. за месец декември 2017 г., като срокът на предписанията е изтекъл на 26.08.2019 г.

На 17.09.2019 г. е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 22-006326, връчен срещу подпис на пълномощник на дружеството на същата дата, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 415, ал. 1 от КТ. Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено наказателно постановление № 22-006326/13.01.2020г. от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на „В и Д Инвестмънт“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 2000 /две хиляди/ лева, на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, за нарушение на чл. 415, ал. 1 от КТ.

При тази фактическа обстановка, районния съд, е приел, че наказателното постановление следва да се отмени, тъй като връчените предписания са били изпълнени от работодателя.

За да постанови решението си, въззивния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Г. /с предишна фамилия С./ актосъставител и работникът Н. и писмените доказателства, представени с административнонаказателната преписка. Съобразил е и изслушаната съдебна финансово-икономическа експертиза, която е отговорила на въпроса дали трудовото възнаграждение за м. декември 2017г. на работника М. Н. е било изплатено, респективно на коя дата или е изпълнено по друг начин.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Настоящата касационна инстанция намира, че решението на СРС, е валидно, допустимо и правилно.

Фактическият състав на нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството включва от обективна

страна единствено неизпълнение на даденото задължително предписание. М. Ц. Н. изрично потвърждава, че дължимото му се възнаграждение за месец декември 2017 г. е било изплатено в пълен размер и той няма претенция към „В и Д Инвестмънт“ ООД. Показанията на свидетеля се потвърждават и от заключението на изслушаната по делото съдебна финансово-икономическа експертиза, приета в хода на съдебното следствие, като в експертното си мнение вещото лице е заключило, че трудовото възнаграждение на служителя М. Ц. Н. за м. декември 2017 г. в размер на 403.33 лв. е било прихванато от неотчетени от Н. служебни аванси, като прихващането е било осчетоводено на 31.12.2017 г. чрез дебитиране на сметка 421/1 (персонал) и кредитиране на сметка 922/9/1 (подотчетни лица). При тези данни съдът намира за неоснователни доводите изложени в касационната жалба, че нарушението е било доказано по несъмнен начин. Видно е както от представените писмени доказателства, така и от показанията лично на засегнатото лице, че трудовото възнаграждение за м. декември 2017г. му е било изплатено, от което следва, че дадените предписания са изпълнени.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав приема, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

При този изход на спора, независимо от направеното искане на ответника по касация за присъждане на разноските по делото, такива не следва да се присъждат. Видно е, че към становището на процесуалния представител на ответника, е приложено единствено пълномощно на адвокат, но без наличието на договор за правна защита и съдействие. Не са представени и доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение, поради което разноски за касационната инстанция не следва да се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63в, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град XXVII-ми касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 16.05.2023г., постановено по НАХД № 5936 по описа на Софийски районен съд за 2021г., НО, I-ви състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: